

תת"ע 1263/04/16 - מדינת ישראל נגד משעל לילה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 1263-04-16 מדינת ישראל נ' משעל לילה
תיק חיצוני: 90505501057

כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
משעל לילה	נגד
	נאשמת

החלטה

הובאה בפני בקשה לביטול 3 פסקי דין מיום 30.5.16, שניתנו ע"י כב' השופט אבישי קאופמן, כמפורט מטה:

א. תיק 1260-04-16 - המבקשת הורשעה בעבירה של נהיגה במהירות מופרזת - 150 קמ"ש במקום 90 קמ"ש - ונדונה לפסילה ל - 3 חודשים, פסילה על תנאי ל - 3 חודשים למשך שנתיים וקנס בסך 1,000 ₪.

אישור המסירה חזר כ"לא נדרש".

ב. 1261-04-16 - המבקשת הורשעה בעבירה של נהיגה במהירות מופרזת - 154 קמ"ש במקום 90 קמ"ש - ונדונה לפסילה של 3 חודשים, פסילה על תנאי ל - 3 חודשים למשך שנתיים וקנס בסך 1,500 ₪.

אישור המסירה חזר כ"לא נדרש".

ג. 1263-04-16 - המבקשת הורשעה באי ציות לרמזור אדום ונדונה לפסילה על תנאי לחודשיים במשך שנתיים וקנס בסך 1,500 ₪.

אישור המסירה חזר כ"לא נדרש".

בבקשה שהגיש ב"כ המבקש ביום 5.12.17 נטען כי המבקשת, אם חד הורית, גרושה, ובחודש אוגוסט 2015 עברה להתגורר עם בתה בבית הוריה. דברי הדואר ממשיכים להגיע לכתובתה הישנה, שם מתגורר בעלה לשעבר. נטען כי עיון באישורי המסירה מעלה כי הם לא נמסרו ולא הובאו לידיעת המבקשת.

המבקשת טענה כי מצבה הכלכלי בכי רע, היא חיה מקצבת הבטחת הכנסות ומקצבת מזונות, שהחלה להתקבל אצלה ביום 30.11.16. התובעת צרפה אישורים מהמוסד לבטוח לאומי ותדפיסי חשבון בנק.

בבקשה טען בא כוחה כי למבקשת נודע על קיומם של פסקי הדין ביום 15.11.17, עת פנתה לרשות הדואר לתשלום קנס חניה.

נטען כי המבקשת לא ביצעה את העבירות המיוחסות לה וכי יש לתן לה את יומה בביהמ"ש נוכח הנסיבות המיוחדות. המאשימה התנגדה לבקשה בטענה כי אישור המסירה חזר כ"לא נדרש" וזוהי מסירה כדין.

המסגרת המשפטית

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר לדון אדם בהיעדר וקובע חזקה כי אם הוזמן ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדונו בהיעדר. ונביא בקצרה את נוסח הסעיף.

"240. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

.....

(א) 2 נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו;
(א) 3 בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר.....

(ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).

נמצאנו למדים כי בכל מקרה שנאשם הוזמן ולא הופיע לבית המשפט, הרי ניתן לדונו בהיעדר. אולם בית משפט רשאי לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר (את הכרעת הדין או את גזר הדין, או את שניהם).

אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין קבועות בס' 130(ח).

(ח) נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

הסעיף קובע שני טעמים המצדיקים ביטול פסק דין:

א. קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש במשפטו.

ב. גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

התנאים אינם מצטברים. מכאן שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שיערי ביהמ"ש בפניו, ביהמ"ש יעתר

לבקשתו לביטול פסה"ד, גם אם אי התייצבותו נבעה מרשלנות בלבד. אולם אם אין קיים חשש כאמור נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור ידחה ביהמ"ש את בקשתו.

בבואו להכריע בבקשה, על ביהמ"ש לשקול מגוון רחב של שיקולים, ביניהם, חומרת העבירה, הזמן שעבר מאז נשפט, הבעיות הטכניות שמעורר הביטול, האינטרס הציבורי שביעילות הדין לעומת אינטרס הנאשם, ועוד.

החלטה

לעניין מועד הגשת הבקשה - אמנם חלפה למעלה משנה ממתן פסקי הדין, אך בבקשה ציין ב"כ המבקשת כי למבקשת נודע אודות פסקי הדין ביום 15.11.17 כך שהבקשה שהוגשה ביום 5.12.17, מקיימת את התנאי הקבוע בס' 130(ח) לחסד"פ - הגשתה במסגרת 30 הימים מאז הומצאו פסקי הדין

למבקשת.

לעניין ההמצאה - אין מחלוקת בין הצדדים כי אישור המסירה חזר כ"לא נדרש", שזוהי הזמנה כדין. אלא שהתקנה הקובעת את חזקת המסירה מציינת גם את הסייגים לה.

וכך לשון תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, הקובעת את חזקת המסירה:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, **זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל.**" (הדגשה שלי - א.ט.ג.).

על המבקשת אמנם חלה החובה לעדכן את כתובת מגוריה. אך לפנים משורת הדין, נוכח הנסיבות החריגות המצוינות בבקשה זו, אני נעתרת לבקשה ומורה על ביטול פסק דין שניתן בהעדר.

יתירה מכך, המבקשת טוענת כי היא לא ביצעה את העבירות המיוחסות לה וכי מצבה הכלכלי בכי רע, ועל כן מבקשת כי ינתן לה יומה בביהמ"ש. בנסיבות החריגות אני מוצאת כי מן הראוי לתן למבקשת את זכות הגישה לערכאות, מכוחה היא זכאית כי ינתן לה יומה בביהמ"ש להתגונן כראוי מפני האישומים המיוחסים לה.

לסיכום, הבקשה מתקבלת לגבי שלושת פסקי הדין.

הכרעות הדין וגזרי יבטלו.

נקבע למתן למענה לכתב האישום ליום 18.3.18 בשעה 10:00.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט כסלו תשע"ח, 17 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.